

## عنوان مقاله:

جدال بر سر محتوای مشروطه بین روحانیت و روشنفکران

## محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دانش و فناوری حقوق و علوم انسانی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

عماد ولوی نسب - دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد رشته معارف اسلامی و فرهنگ و ارتباطات-دانشگاه امام صادق علیه السلام

احمد ولوی نسب - دانشجوی مقطع دکترا رشته علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

## خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین بزنگاه های تاریخی ایران انقلاب مشروطه می باشد. اتفاقی که همچنان در باب ریشه های شکل گیری، اهداف، نیروهای دخیل و هنجارهای عینی آن اتفاق نظری وجود ندارد. در این مقاله تلاش بر این است تا با کاربست چهارچوب نظری چهار مرحله ای اسپریگر و تاکیدبر دو قشر روحانیت و روشنفکران به عنوان پیشران های انقلاب مشروطه بر این بازه از تحولات تاریخی کشورمان نگاهی نو افکنده شود. نتایج حاصله حکایت از آن دارد که در تحلیل های این دو: جامعه ایرانی از بحران هایی هم چون استبداد، فقر، واگذاری امتیازات متعدد به قدرت های بزرگ، بی قانونی، مرکز گریزی و جدا شدن قسمت های عمده ای از ایران مواجه بوده است، در مرحله دوم هر دو گروه بر خصلت استبداد محکم قاجار، بی قانونی، نفوذ و فشارهای دول خارجی به عنوان دلایل بحران تاکید دارند، در مرحله سوم روحانیون هدف از انقلاب مشروطه را عدالت خواهی و اجرای شریعت اسلامی می دانستند در حالی که روشنفکران بر آزادی، برابری، حقوق بشر، قانون اساسی و دموکراسی غربی (در لافه اسلامی و غیر اسلامی) تاکید داشتند در مرحله چهارم روحانیون معتقد بودند که علاوه بر ایجاد محدودیت برای سلطنت، باید اجرای احکام شرعی در تمامی زمینه ها و نظارت بر سیاست های عرفی مد نظر قرار گیرد و روشنفکران بر حقوق بشر و قانون اساسی و آزادی و برابری به عنوان محتوای قابل پیگیری در مشروطه تاکید می کردند. روش مورد استفاده در مقاله ترکیبی از روش کیفی "تحلیل محتوا و مطالعه اسناد و متون" است.

## کلمات کلیدی:

روحانیت، روشنفکران، انقلاب مشروطه، قانون، دموکراسی، عدالت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1540351>

